



LADYSITTER

(Ladysitter)

Komedie in drie bedrijven

door

BERND SPEHLING

vertaling

Anja van den Berg

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LADYSITTER - LADYSITTER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERND SPEHLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2014 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv
Copyright: © 2014 Plausus Theaterverlag

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Maxime Bosch - Verloofde van Mara. Gaat binnenkort trouwen (25/40)

Albert Bosch - Grootvader van Maxime. (60+)

Wim - Conciërge van de flat. Heeft allerlei bijbaantjes (20/50)

Charlotte van Zuylen - De bejaarde barbiepop van de flat. Ondanks haar gevorderde leeftijd voelt ze zich als Marilyn Monroe, is overtuigd van haar aantrekkingskracht bij zowel oud als jong. (55+)

Linda - Kapster (25/35)

Betty - Al heel lang de beste vriendin en buurvrouw van Maxime. Om roddel in de flat te vermijden, klimt ze over de balkonbalustrade als ze bij Maxime op bezoek gaat. (30/40)

Mara - Verloofde van Maxime. (25/35)

Barbara - Vrouw van Albert. (55+)

DECOR:

Het toneelstuk speelt zich af in woonkamer van de vrijgezel Maxime. In de achterwand links de balkondeur, waardoor men naar buiten kan kijken. In de achterwand rechts bevindt zich een deur naar de badkamer. In de achterwand tussen deze twee deuren een klep die open kan. Op klep is een rood kruis getekend. Als de klep geopend wordt, komt er een krat bier tevoorschijn, met bovenkant richting toneel, zodat flessen er liggend uitgenomen kunnen worden. Rechtsvoor de deur naar de slaapkamer. Linksvoor de op- en afgang, waardoor men tevens naar de keuken gaat. Linksachter de deur naar de werkkamer. Midden op toneel staat een bank, links een makkelijke stoel en rechts een schommelstoel.

Het is een typische woning van een vrijgezel. Links en rechts kledingstukken, lege pizzadozen etc. Op de achterwand hangt een foto van een schaars geklede dame, bijvoorbeeld Pamela Anderson. Deze foto moet heel snel omgedraaid kunnen worden. Aan andere kant is dan een afbeelding te zien van iets onschuldigs bijv. Mickey Mouse. Als het toneelstuk begint moet de foto van de schaars geklede dame te zien zijn. Links op het toneel staan een paar herenschoenen en er liggen een paar poetslappen bij. Op de tafel staat een klein doosje. Een tweede exact hetzelfde doosje staat onder de schommelstoel. Op de tafel tevens een geopend flesje bier. Een tweede fles bier staat er ongeopend naast. Kort voor begin van de voorstelling moet deze flink geschud worden. Rechtsvoor op het toneel staat een televisie, met het beeldscherm richting toneel.

SPEELDUUR:

Avondvullend.

EERSTE BEDRIJF

EERSTE SCÈNE

Maxime, Linda

MAXIME: *(Maxime komt telefonierend uit de badkamer op de voet gevolgd door Linda. Maxime heeft een kapperscape om. Linda heeft een haarborstel in de hand. Midden op toneel blijft Maxime staan, vervolgens haalt Linda de cape weg en veegt hem de nek schoon. In de telefoon)* Hoe leg ik je dat uit?... Bij oudere heb ik dat wel vaker gehoord. Ik heb het gevoel dat er steeds wat uit druppelt, op het moment dat ik er niet op reken. *(Linda kijkt geïrriteerd de zaal in)* Weet je, wat voor een vreemd gevoel dat voor mij is, om 's avonds naar bed te gaan en precies te weten dat hij de hele nacht weer druppelt. *(Linda kijkt onopvallend richting gulp Maxime. Ze loopt richting badkamer, maar Maxime wenkt haar terug. Tijdens het teruglopen, pakt ze het doosje van de tafel, opent het, smeert de inhoud in het haar van Maxime en brengt vervolgens het haar in model. Maxime kijkt vervolgens naar de tafel en loopt dan zoekend rond. Hij zoekt achter de stoel, terwijl Linda met hem meeloopt en verder gaat met haar werk)* En als je er dan 's morgens weer naar kijkt... Taterata! Inderdaad! Zelfs dat mens van de eerste etage viel het al op. Ze heeft meteen een paar wegwerphandschoenen gehaald en wilde meteen aan het werk... Zij is niet het type vrouw, die je als man graag daarmee laat experimenteren, als je begrijpt wat ik bedoel. *(Zoekt achter de schommelstoel. Linda kijkt gegeneerd, maar gaat door met smeren)* Mijn vader wilde natuurlijk weer een vader-zoon gesprek daarover hebben. Een echt thema tijdens het avondeten. Nee, dank je! *(Linda trekt haar neus op)*. Ik moet zo weg. Vanavond heb ik mijn vrijgezellenfeest... Het huwelijk is overmorgen. En mijn grootvader kan elk moment komen. Hij blijft één nacht slapen. Ik zou niet willen dat hij zich ook verplicht voelt zich met de kraan te bemoeien. *(Pakt de schoenen)* Prima. Bedankt tot zo. *(Beëindigt gesprek)*

LINDA: *(Zichtbaar opgelucht)* De kraan?

MAXIME: Ja, van het bad, had je nog niet gemerkt dat die druppelt?

LINDA: *(Lacht opgelucht, neemt nog wat van het smeersel uit het doosje en smeert het in het haar van Maxime)* Oké! *(Lacht)* De kraan!

MAXIME: *(Zoekend)* Zeg eens, heb jij misschien mijn doosje schoenpoets gezien? Ik zou toch zweren dat ik het op tafel had

gelegd. *(De blik van Linda verandert van opgelucht naar schrik. Ze kijkt voorzichtig naar haar doosje, dan naar de tafel en schrikt nog meer)* Heb jij je het al overlegd?

LINDA: *(Verstopt heel snel het doosje achter haar rug)* Wat?

MAXIME: Dat met het haar van mijn grootvader. Waar we het net over hadden. *(Blijft zoeken)*

LINDA: Ik knip alleen in de kapsalon, anders is het zwart werken. Voor jou maak ik een uitzondering en dat is omdat...

MAXIME: Ik weet het, ja. *(Zoekend)*

LINDA: *(Ontdekt het andere doosje onder de schommelstoel, vergelijkt het en schrikt)* Mijn haargel! Hoe is het mogelijk... precies hetzelfde doosje. *(Legt het eerste doosje terug op de tafel en houdt het andere in haar hand)*

MAXIME: Hij verheugt zich anders wel op een fatsoenlijk kapsel en een warm bad.

LINDA: Mijn baan is heel belangrijk voor mij. Je weet hoe het hier gaat met dat geroddel in het trappenhuis, vooral als bekend zou worden dat ik hier in de flat haren knip. Het is al erg genoeg dat mevrouw van Zuylen van de eerste etage het weet.

MAXIME: *(Zijn haar staat nu alle kanten op)* Ja, jij kunt het goed en het zou alleen voor deze ene keer zijn.

LINDA: *(Kijkend naar kapsel Maxime)* Wat zou je er van vinden om je haar te wassen... en dan zeker een keer of acht.

MAXIME: *(Ziet het doosje in de hand van Linda, loopt erop af en pakt het uit haar hand)* Nou ja zeg, ik zoek de hele tijd mijn schoenpoets en jij staat maar te kijken. *(Pakt een poetslap en begint met de inhoud van het doosje zijn schoenen te poetsen)*

LINDA: *(Luid)* Stop!

MAXIME: Wat is er?

LINDA: Ik... ik moet je wat bekennen.

MAXIME: Schiet op, want ik word zo opgehaald. *(Kijkt op zijn horloge en gaat verder met schoenen poetsen)* Waar blijft mijn grootvader? Ik had hem eigenlijk van het station moeten halen. Waarschijnlijk loopt hij nu ergens in de stad rond. *(Realiseert zich wat Linda zo even zei en kijkt haar aan)* Sorry, maar wat wilde je zojuist zeggen?

LINDA: Het... nou, ja ... als jij wilt dan doe ik het.

MAXIME: Je bent geweldig! *(Met een schoen in de ene hand en de poetsdoek in de andere hand valt hij haar om de hals)* Ik wil dat die oude Albert na dertien jaar gevangenis zich hier echt thuis voelt.

LINDA: Albert?

MAXIME: Ja, mijn grootvader. *(Neemt slok uit geopend bierflesje)* Wil je echt niets drinken?

LINDA: Nee nee. Sinds ik op het politiebureau mijn roes moest uitslapen, neem ik zelfs geen bonbons meer waar alcohol inzit.

MAXIME: Ik dacht ook niet aan alcohol. Zoals je weet heb ik altijd alcoholvrije champagne voor je in de koelkast staan. We zullen toch een keer moeten proosten op mijn geluk.

LINDA: Dat is aardig van je. Maar als jij zo door gaat, krijg je binnenkort een bierbuik.

MAXIME: Eigenlijk ben je te bewonderen. Als ik met twee glazen op zo'n uitwerking zou hebben als bij jou het geval is, zou ik me vanavond heel veel geld kunnen besparen.

LINDA: Als bij jou twee glazen bier net zo'n uitwerking zouden hebben als bij mij, dan zou het jou ook zeventig euro kosten voor een nacht op het politiebureau. Inclusief de schoonmaak achteraf. Na mijn tweede glaasje champagne destijds in de kroeg, heeft mijn zus de politie gebeld, omdat ik niet meer te hanteren was. Met nog weinig kleding aan was ik bezig mijn vriend per opbod te verkopen. Wat ruiken je schoenen trouwens lekker!

MAXIME: *(Ruikt aan zijn schoen)* Inderdaad, maar alles moet ook tip top in orde zijn in de een na laatste nacht als vrijgezel.

LINDA: Je laat je grootvader toch niet op de bank slapen?

MAXIME: Nee, hij slaapt in mijn werkkamer. Hij is trouwens de eerste die hier overnacht, behalve Mara natuurlijk. Ik heb alles keurig in orde gemaakt.

LINDA: En ik heb een tijd lang gedacht dat Betty van hiernaast jouw bed warm hield.

MAXIME: *(Poetst zijn schoenen weer)* Betty? *(Lacht)* Hoe kom je daar nu bij?

LINDA: Ik heb een paar keer gezien hoe zij over het balkon naar jouw appartement is geklommen.

MAXIME: Ach, ja. We zijn al acht jaar lang goed bevriend met elkaar. Wij zijn als... als broer en zus. Zij klaagt bij mij over de missers van haar affaires met mannen en ik heb van mijn eh... nee, eigenlijk heb ik alleen maar geluisterd. Daarbij dronk ze meestal een paar likeurtjes, die ze even later weer uitkotste. Dat over het balkon klimmen was haar idee. Ik vind het te gevaarlijk. Maar zij is van mening dat de burens van het trappenhuis op die manier er niets van merken. Vooral vanwege het geroddel.

LINDA: Maar, je hebt toch zeker zo vlak voor je huwelijk geen vriendinnetjes meer? *(Gaat af naar de badkamer)*

MAXIME: Nee! ... Hoewel... daar was bijvoorbeeld... nee... die telt niet *(Overlegt verder, dan zeer verheugd)* Babette! Die was klasse! Wij hebben alles samen beleefd, wat men met z'n tweetjes beleven

kan. We hebben elkaar aardbeien gevoerd en zijn samen naakt in het water gesprongen. En dan al die plagerijtjes. Ach wat zou ik graag weten wat er van haar geworden is... na de basisschool. *(Bekijkt sceptisch het resultaat van zijn schoenen)* Klaar! *(Trekt zijn schoenen aan en bekijkt ze nog steeds kritisch)* Hmm... dit had mijn moeder beter gekund!

LINDA: *(Komt op en pakt zonder dat Maxime het merkt het doosje, dat Maxime gebruikt heeft om zijn schoenen te poetsen en doet het in haar zak)* Ik moet nu echt weg. Wanneer zal ik weer komen Maxi?

MAXIME: Maxime! Zeg alsjeblieft geen Maxi tegen me en kom als het jou uitkomt. Mijn grootvader kan elk moment hier zijn. Haargel zul je voor hem wel niet nodig hebben, neem ik aan.

LINDA: *(Kijkt bezorgd naar het kapsel van Maxime)* Wie weet waar het goed voor is. Oké, veel plezier. *(Omarmt hem en gaat af)*

EERSTE BEDRIJF

TWEEDE SCÈNE

Maxime, Betty

(Maxime zit op de bank en wrijft met poetsdoek over zijn schoenen. Ondertussen klimt Betty over het balkon, loop heel zachtjes naar badkamer, opent de deur en loopt op haar tenen naar Maxime met de bedoeling hem te laten schrikken. Net voordat ze bij de bank is, reageert Maxime terwijl hij zonder op te kijken doorgaat met zijn schoenen)

MAXIME: Ga zitten, Betty! Ik heb echter geen tijd, ik moet er zo vandoor.

BETTY: *(Betraapt en teleurgesteld)* Dit keer deed ik echt heel zachtjes, ik zou wel eens willen weten, hoe jij dat altijd doet Max.

MAXIME: Maxime! Ik heet Maxime, wanneer leren jullie dat nou eens. En ik heb je al duizend keer gezegd, dat je niet over het balkon moet klimmen. Er komt nog eens een dag dan hoor ik in plaats van de balkondeur een hard geluid en jij ligt als één grote vlek bij de ingang van de flat.

BETTY: *(Gaat in schommelstoel zitten)* Ja, en voordat ik op de grond lig, kom ik voorbij het raam van Charlotte van Zuylen en kan haar nog even bewonderen bij haar buik-, benen- en achterwerkgymnastiek. Wat zullen we doen? Het is nog steeds 32 graden in de schaduw. Bij deze temperatuur kunnen we wel even naar het meer, wat vind jij? *(Maxime zoekt naar woorden)* Oké, ik ken inmiddels deze blik: sorry, ik heb afgesproken met Mara.

MAXIME: Nee, dit keer is het zelfs nog... *(Er wordt aan de deur gebeld)*

BETTY: Geen probleem. Ik kan haar wel een beetje begrijpen. Ik zou er ook wantrouwig van worden, als steeds "mijn beste vriendin, maar we hebben niets met elkaar" er bij is. Daarom ga ik wel alleen.

EERSTE BEDRIJF

DERDE SCÈNE

Maxime, Betty, Wim, Charlotte

(Maxime gaat naar de deur en komt even later op met Wim. Wim is als Kerstman verkleed en heeft gereedschapskist bij zich)

WIM: Ha, die Max!

MAXIME: Max... ime!

BETTY: Laat me raden... weer een ander bijbaantje, je bent nu promotor van een verzekeringskantoor.

WIM: Ho-ho-ho! Hoe raad je het?

BETTY: Ho-ho-ho... omdat jij er niet uitziet zoals de echte Kerstman, dat komt waarschijnlijk door de hitte. Zelfs nu jij twee keer zo hard zweet en ruikt.

WIM: Je moet niet zo gemeen doen tegen mij.

BETTY: O nee, waarom niet?

WIM: Omdat zo'n honderddertig mensen in het winkelcentrum ook al zo reageerden. *(Loopt richting badkamer, daarbij is op bord op rug te zien: "Werk gezocht, liefst binnendienst". Gaat af en komt weer terug met baard naar beneden getrokken en de muts af)*

MAXIME: Wat denk je, krijg je het voor elkaar?

WIM: Het is waarschijnlijk weer het leertje van de kraan.

MAXIME: Oké, is dat een goed of slecht teken?

WIM: Dan zien we later wel. Ik moet eerst naar de bouwmarkt. En heb jij wel eens geprobeerd een verkoper te vinden in zo'n zaak? Die verstoppen zich meestal met elkaar ergens tussen de schappen en als je erop afstapt, zijn ze net als kakkerlakken, als het licht aangaat. Tsjakka! Weg zijn ze.

MAXIME: Ja, ja. Doe nou maar wat je goed lijkt, maar schiet een beetje op!

WIM: Haastige spoed is zelden goed! Er kan van alles gebeuren onderweg.

MAXIME: Toch zou ik maar opschieten als ik jou was. Trouwens als je weer terugkomt, zal mijn grootvader, Albert de deur voor je open doen.

WIM: Die zit toch in de gevangenis?

MAXIME: Ontslagen!

BETTY: Ach, mijn vriendje heeft last van stress. *(Tegen Wim)* En pas jij maar op dat je geen verkoudheid oploopt, als je zo bezweet de

deur uitgaat. *(Loopt naar Wim, zet hem de muts op en trekt de baard weer omhoog, daarna loopt ze naar balkondeur)* Veel plezier Max, bij eh... nou ja, wat je ook gaat doen. Misschien kom ik straks weer even langs als het niet meer zo stressig is hier. Dag Max. *(Gaat af en klimt over balkon)*

MAXIME: *(Toonloos)* Maxime! *(Er wordt gebeld)* Dat zullen de jongens zijn, die wilden mij beslist op komen halen. *(Tegen Wim)* Als jij naar beneden gaat, stuur ze dan even naar boven als je wilt. We moeten toch wachten totdat Albert er is.

WIM: *(Gaat af en komt meteen weer terug)* Zij is het!

MAXIME: Nee!

WIM EN MAXIME: *(Samen)* Die bejaarde Barbiepop!

MAXIME: Ik ben er niet! Ik eh... ik moet weg, anders kom ik te laat op mijn eigen vrijgezellenfeest.

CHARLOTTE: *(Achter het toneel)* Vrijgezellenfeest? Oh, dan heb ik nog wat. Eén moment!

WIM: *(Gaat kort af en komt meteen weer terug)* Ze is weer terug naar haar appartement.

MAXIME: Wat is ze van plan?

WIM: Misschien moet ze nog even een paar buik oefeningen doen en dan vreet ze je met huid en haar op!

EERSTE BEDRIJF

VIERDE SCÈNE

Maxime, Charlotte, Wim

(Charlotte staat plotseling met een fles champagne en twee champagne glazen achter Wim, die zich wil omdraaien om weer links af te gaan. Zo gauw hij haar ziet schrikt hij)

WIM: Help! Wat laat u mij schrikken. Waarom hangt u geen bel om uw nek?

CHARLOTTE: *(Is gekleed in een moderne rok en een topje met opvallend décolleté)* Niet bang zijn, mijn jongen. Ik heb nog nooit iemand opgegeten. Hoewel jij er in je gewaagde kleding uitziet om lekker in te bijten. *(Trekt haar wenkbrauwen op, begint te spinnen als een kat)* RRRRRRRR.

WIM: *(Kijkt haar vreemd aan)* Gaat het een beetje met u?

CHARLOTTE: Wat het opeten met huid en haar betreft, zou je misschien wel eens gelijk kunnen hebben. Neem bijvoorbeeld de Archiope bruennichii.

WIM: Nee, dank u. Ik eet geen vlees.

CHARLOTTE: Dat is een wespenspin. *(Loopt verder, tijdens lopen geeft ze de twee glazen aan Wim, maar blijft Maxime aankijken)* Houd even vast, jongeman. *(Maxime gaat intussen op schommelstoel zitten, terwijl Charlotte langzaam die richting op loopt)* Het vrouwtje komt met trillende bewegingen op het mannetje af. *(Doet het voor)* Het vrouwtje houdt zich dan heel passief, het enige dat ze doet is haar lichaam iets oprichten... *(Drukt haar boezem naar voren)* zodat het mannetje in haar holletje kan kruipen. *(Nadert Maxime, die nu nerveus op de stoel schommelt)* Dan begint de paring. *(Ze trekt Maxime met schommelstoel en al zo dicht naar zich toe, dat zijn hoofd haar boezem raakt)*


WIM: *(Heeft intussen zijn baard weer naar beneden getrokken, zijn muts afgezet en volgt het schouwspel vol verbazing)* Ik eh... ik maak me zorgen om eh... om de kraan in de badkamer. *(Wijst richting badkamer)*

MAXIME: *(Stapt over van schommelstoel naar bank en gaat naast Wim zitten)* Jij gaat nu niet weg!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto